

عنوان مقاله:

تطبیق پنلهای خورشیدی با فرم ساختمان نمونه موردی: شهرک بهارستان شهرگران

محل انتشار:

همایش ملی معماری، فرهنگ و مدیریت شهری (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

محدثه جمال لیوانی - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد گنبد کاووس

سیده مینا امینی - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات واحد مازندران

پگاه قوشچی - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات واحد مازندران

مهران فرصت - عضو هیئت علمی دانشگاه غیرانتفاعی و غیردولتی ساریان ساری

خلاصه مقاله:

امروزه با توجه به پیشرفت های صنعتی و تکنولوژی، تامین انرژی یکی از مسائل بسیار مهم در جوامع توسعه یافته و در حال توسعه به شمار می آید. در چند قرن اخیر انرژی های تجدید پذیر باعث ایجاد آلاینده های مخرب زیست محیطی شده است که مصرف بیش از حد این منابع و رو به اتمام بودن آنها، به خصوص در دهه های پایانی قرن بیستم، سبب روی آوردن به انرژی های تجدیدپذیر گردیده است. یکی از مهم ترین انرژی های تجدید پذیر، انرژی خورشیدی است. انرژی بی پایانی که در بیشتر مناطق جهان قابل دریافت است. استفاده از انرژی خورشیدی، ذخیره و تبدیل آن به انرژی الکتریکی یا همان سیستم های فتوولتائیک می باشد که یکی از اقتصادی ترین سیستم ها به شمار می آید که علاوه بر کم کردن هزینه های مصرف انرژی، کاهش آلودگی های زیست محیطی را نیز در دارد. از این رو در این مقاله به بررسی نحوه استفاده از سیستم های فتوولتائیک در ساختمان ها با توجه به فرم آن ها می پردازیم، که با تدوین الگویی مناسب این سیستم می تواند به عنوان عنصری پایدار در ساختمان ظاهر شود. به عبارتی، هدف این مقاله بهره وری بیشتر از این پنل ها در شهرک های مسکونی و قرارگیری در محل مناسبی بر ای نصب است تا بتوانیم بیشترین دریافت انرژی را داشته باشیم

کلمات کلیدی:

انرژی خورشیدی، فتوولتائیک، پایداری ساختمان، هماهنگ سازی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/255971>

